

Bratia a sestry v Ježišovi Kristovi, milí Ždiarania a Javorinčania

Minulú nedeľu sme sa zamýšľali nad tým, ako vyjsť zo stereotypov nášho života a ako počúvnuť Kristovu výzvu „Pod' von.“

Dnešnou nedeľou vstupujeme do Veľkého týždňa. Vstupujeme do dní, počas ktorých budeme prežívať najväčšie tajomstvá našej viery. Budeme ich však prežívať úplne ináč, ako sme zvyknutí. Budeme ich prežívať osamote v kruhu svojej rodiny. Nepôjdeme fyzicky do kostola, nebudeme môcť vnímať a prežívať krásu a hĺbku Veľkonočného trojdnia, môžeme však byť blízko pri Kristovi. Môžeme byť vernými apoštolmi, ktorý ho neopustia ani v najťažších chvíľach. Apoštolmi, ktorí nezaspia, neutečú, nebudú sa báť, ale budú veriť, a túto vieru dajú ako dar Bohu a svojim blízkym. A vďaka tejto viere nájdú aj silu a nádej vo svojom živote.

Dnešná nedeľa je nedeľou možností. Dnes môžeme sledovať slávnostný vstup Krista do Jeruzalema, môžeme spolu s jeho obyvateľmi kričať „Hosana,“ môžeme pred Krista položiť plášť nášho života, môžeme mávať ratolestami a byť nadšení s Kristovho príchodu. Môžeme však byť aj otrávení z Jeho príchodu, môžeme byť pochybujúcimi, môžeme byť ľuďmi, ktorým prítomnosť Krista vadí, môžeme byť tými, ktorí kričia „Ukrižuj ho.“

Prežívame čas, ktorý je pre nás ľuďmi plný otázok, čas, kedy sa pýtame kde je Boh? Čas kedy si naplno uvedomujeme krehkosť nášho života. V tomto čase nech nás povzbudia Kristove slová: „Otče môj, ak je možné, nech ma minie tento kalich. No nie ako ja chcem, ale ako ty.“ Vyberme si v tomto svätom týždni túto možnosť. Možnosť odovzdania sa do Božej vôle. Vyberme si ju aj napriek opustenosti a samote. Nebuďme ako učeníci, ktorí spia, nebuďme ako Judáš, ktorý zradza Krista za 30 strieborných. Spreádzajme ho od Getsemanskej záhrady až po hrob. Buďme vernými učeníkmi, ktorí vydržia stáť pri ňom navždy. Buďme učeníkmi, ktorí sa nepýtajú „Pečo?“ ale ktorí veria.

Pred rokom (15.4.2019) sme mohli s hrôzou sledovať požiar katedrály Notre - Dame v Paríži. Ľutovali sme tamojších veriacich a premýšľali, akú budú mať Veľkú noc bez chrámu. Pýtali sme sa prečo Boh dovolil zničiť tak nádherný Boží dom? Videli sme v tej pohrome jeden krásny obraz. Obraz, ktorý nám dal odpoveď na našu otázku Prečo? Všetko bolo zničené, zachoval sa len kríž. Všetko bolo v ruinách a kríž „prežil“ aj túto katastrofu.

Prešiel rok a vidíme, ako je v našej spoločnosti a hospodárstve všetko zničené. Všetko, čo sme si vážili, a čomu sme prikladali veľkú váhu v našom živote a našej spoločnosti. Všetko to hmotné, materiálne je v ruinách a prežíva len kríž. Boh nám dáva možnosť hľadiť len na kríž. Dáva nám možnosť vypratať ruiny materializmu a egoizmu z nášho života. Dáva nám možnosť vyjsť von z „hrobov našich životov.“ Dáva nám možnosť vybrať si medzi dobrom a zlom tak, ako dostal ľud pred vládnu budovu – vybrať

si dobro – teda Krista, alebo zlo – teda Barabáša zbojníka. Ľud povzbudený farizejmi si vybral zbojníka – teda zlo a dobro sa chcel zbaviť a preto volal „Ukrižuj ho.“

Ako často sa táto situácia spreď vládnjej budovy opakuje v našich životoch? Ako často si volíme radšej zlo, povzbudení novodobými farizejmi, a odmietame dobro a cítime potrebu sa ho zbaviť. V týchto časoch je veľmi ohrozený postoj človeka k životu a základným ľudským hodnotám. Našu spoločnosť prenikol a naplnil „novodobý farizejizmus.“ Spôsob myslenia, ktorý nás učí nezodpovednosti voči druhým, nerešpektovaniu žiadnych morálnych hodnôt, zahľadnosti len na seba a na svoje výhody a dobro. Noví „farizeji“ hľadajú len na to ako neuškodiť svojmu blahu, hospodárstvu, ekonomike. Vôbec ich nezaujíma najväčšia hodnota, bez ktorej hospodárstvo a ekonomika nebude funkčná a tou je ľudský život. Neuvedomujú si, že ak si nezačnú vážiť ľudský život, tak prídu o všetko. Ak niekto vystúpi a zastane sa pravých hodnôt – dobra, tak v momente je pred „vládnou budovou“ a dav sfanatizovaný médiami a dobrými manipulátormi kričí ukrižuj ho. Ako často aj v našich životoch s týmto davom voláme - ukrižuj ho? Ľud si mohol vybrať medzi zločincom a Božím Synom. Vieme ako to dopadlo. Aj my si môžeme vybrať. Minulú nedeľu som Vám predložil konkrétny príklad z našej farnosti. Čo sme si vybrali?

Na záver mám k Vám niekoľko prosieb:

1. Prosba o duchovné spojenie pri obradoch Veľkého týždňa. Tieto obrady budem sláviť sám bez vašej fyzickej prítomnosti. My však môžeme byť duchovne spojení. Preto Vás prosím, aby ste sa v stanovenom čase so mnou duchovne spojili a takto v rodinách spoločne so mnou prežívali tieto sväté dni.

Vo štvrtok budme všetci blízko pri Kristovi v Getsemanskej záhrade, nájdime si čas na spoločnú adoráciu. V piatok nech v našich domácnostiach stojí kríž na najčestnejšom mieste, nech každý člen našej rodiny o 15.00 vykoná svoju osobnú poklonu pred krížom, večer sa v našich rodinách spojme so Svätým Ocom pri modlitbe Krížovej cesty. Pri Veľkonočnej vigílii z hĺbky srdca obnovme svoje krstné sľuby a odpovedzme **VERÍM!**

Časy sv. omši a obradov v Ždiari: Zelený štvrtok – 18.00; Veľký piatok - 15.00, Veľkonočná vigília – večer 19.30, Nedeľa Pánovho Zmŕtvychvstania – 10.00

2. Viem, že sviatky sú aj o rodinnom spoločenstve, návšteve príbuzných a známych. Prosím Vás vyhnime sa v tomto čase takýmto návštevám. Využime telefón, alebo iné komunikačné prostriedky, aby sme sa videli a mohli sa porozprávať. Ochránime tak seba i svojich drahých.
3. Uvedomme si, že najdôležitejší je ľudský život a zdravie. Tomuto podriadme aj tento čas. Nezháňajme sa za vecami, ktoré sme boli zvyknutí mať na Veľkonočné sviatky. Uskromnime sa. Každá cesta a pobyt v nejakom nákupnom centre, kde sa pohybuje množstvo ľudí, je veľkým rizikom.

Chcem Vás milí moji Ždiarania a Javorinčania ubezpečiť, že každý deň za nás všetkých obetujem svätú omšu. Prosím nášho Nebeského Otca, aby nás všetkých ochraňoval a daroval nám zdravie a milosť. Povzbudzujem Vás k spoločnej modlitbe v rodinách. Nech každý deň v našej farnosti o 20.00 hod. zaznieva z každej našej domácnosti prosba o záchranu. Prosme prostredníctvom našej Nebeskej Matky Panny Márie, patrónky našej farnosti – modlitbou bolestného ruženca, modlitbou Korunky Božieho Milosrdenstva a Modlitbou za blahorečenie Božieho služobníka biskupa Jána Vojtaššáka. Na spoločnú modlitbu nás **do stredy** vyzve hlas našich zvonov. Do Veľkonočnej vigílie sa naše zvony odmlčia. Nech toto naše spojenie vyjadrí svieca zapálená v našich oknách. Toto nech je prejav našej podpory a vzájomnej blízkosti.

Matúš Perignéth
farár